

Патријарх Порфирије богослужио у цркви Светог Георгија на Старој Бежанији

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је служио 16. новембра 2025. године, на празник Обновљења храма Светог великомученика Георгија – Ђурђиц, свету Литургију у храму посвећеном том великом Божјем угоднику на Старој Бежанији.

Предстојатељ Српске Православне Цркве, коме су саслуживали гости из Грузијске Православне Цркве: Вископреосвећени Митрополит местијски и горњосванетски г. Иларион и Вископреосвећени Архиепископ болински г. Јефрем; тумачио је духовну поруку прочитаног одломка из Јеванђеља по Луки (Лк 8, 26-39), који је реалан догађај, догађај који се десио и који је историјска чињеница:

– Та порука је, као и сваки детаљ који се тиче Јеванђеља Христовог и свега што се историјски десило када је Господ ходио у телу међу нама, присутна пре свега у Цркви и као што је важила некада важи и данас, а важиће и до краја света и века. У причи имамо потресну слику једног човека који је опседнут мноштвом демонских сила. Из примера овог Гадаринца видимо да он није слободан. Онај који остави простора демонским силама, који остави простора ђаволу да га поседне, онда он више није слободан и чини оно што нечиста сила хоће. Штавише, често се дешава да чини тако да има утисак да испуњава своју вољу, да чини и практикује слободу. Међутим, обзиром да се кроз грех човек потчињава нечастивом, кроз страст на коју пристаје добровољно, он предаје своју слободу демонским силама и онда оне управљају таквим човеком. А сваки грех, свака страст, по један је демон који узима део наше слободе. Што је више страсти, то је више камичака који формирају мозаик нашег ропства, наше неслободе.

– Опседнут демонима, потпуно се одрекао Христа, воље Божје, љубави Његове и заповести Његових. Предао је себе демонским силама. Али Господ, који је љубав и који све и сваког воли, прилази му и исцељује га, на радост овог човека. Он тада препознаје да је Исус Син Божји, препознаје да је Он Господ и хоће да иде за Њим. Међутим, многи други који су чули за исцељење овог човека, чувши да је Господ демонске силе изагнао тако што их је уселио у крдо свиња које се онда суновратило и потопило у језеру, били су незадовољни. Поставили су питање: Зашто си дошао?, јер су видели да Господ долази и речју својом и својим заповестима позива на одрицање од устаљеног поретка живота. Реч Христова је помрсила њихове рачуне и њихов поредак. Они су гледали материјалну корист, а Господ је дошао и квари им поредак, квари им бизнис. Они гледају у Бога кроз призму економску, кроз призму социјалну. Није ли често и код нас данас присутно да Христа и Јеванђеље Његово, веру и Цркву, видимо у једном социјалном контексту и у једном политичком контексту? Хоћемо од Господа и од Цркве Његове да решава проблеме, постиже циљеве и остварује интересе који нису у природи Цркве. Није Господ дошао због тога! Он није нити револуционар, нити социјални реформатор. Он је дошао да победи смрт, дошао је да победи ђавола, као што је то учинио у овој причи коју смо чули мало пре из Јеванђеља.

На крају свете Литургије у једном од најстаријих београдских храмова грађеном давне 1826. године, Светејши Патријарх је поздравио архијереје и драге госте из Грузије и нагласио:

– Ми верујемо у Једну, Свету, Саборну и Апостолску Цркву. Једна је Црква, јер је једна глава, па је онда једно и тело, а многи су удови разасути по читавој васељени. А у Грузији, у земљи вере Христове, семе Јеванђеља је засејано још од првих векова, од апостола Андреја, а затим Свете Нине, просветитељке Грузије. Независно од тога ко ком народу припада, које је боје коже или на ком географском простору се моли Христу, део је Његове заједнице и Његовог тела. Сви смо једно тело и једна Црква, јер се сви причешћујемо Телом и Крвљу Христовом. Данас, служећи свету Литургију, без обзира што говоримо различитим језицима, говоримо темељним, заједничким и јединственим језиком, језиком спасења за све људе, а то је језик Христов.

Његова Светост Патријарх г. Порфирије је на крају узнео молитве за здравље Светејшег Патријарха Тбилисија и све Грузије г. Илије и замолио епископе Илариона и Јефрема да пренесу поруку љубави и најбоље молитвене жеље свом епископству и верном народу Грузије, као и да у својим светим молитвама увек помињу Српску Цркву и српски народ, а нарочито наше страдалнике на Косову и Метохији.

Уследиле су речи благодарења митрополита Илариона који је патријарху Порфирију пренео поздраве предстојатеља Грузијске Православне Цркве, Светејшег Патријарха г. Илије.

spc.rs